

ning om nedsættelse af procenten på skattekortet. En del B-skatteydere har fået forskudsansat indkomsten i 1970 til 1968-indkomsten med tillæg af 10-15 pct., og skattedirektoratet venter, at mange af disse ikke vil kunne forstå, at de ikke også er berettiget til nedsættelse af den foreløbige skat. Mange — navnlig mindre — arbejdsgivere vil være i tvivl om ordningen og konsultere skattedirektoratet. Der vil alt i alt blive tale om et temmelig omfattende og tidrøvende ekstraarbejde for skattedirektoratet, som i forvejen er meget hårdt belastet.

Kildeskattedirektoratet har i forbindelse med overvejelser i anledning af det stillede spørgsmål fremhævet, at såvel de centrale som de lokale myndigheder, der administrerer planlægningen og indkøringen af kildeskattesystemet, i denne tid er så alvorligt belastet hermed, at selv mindre ændringer af systemet end den heromhandlede kunne medføre fare for sammenbrud. Fra et teknisk-administrativt synspunkt må direktoratet derfor indtrængende henstille, at der ikke gennemføres en nedsættelse af trækprocenten.

Spørgsmål 28:

Hvorledes er de tekniske muligheder for et system, hvorefter nedsættelse af skatten ikke gavner de store indtægter mere end de små, eventuelt for et system, hvorefter nedsættelsen slet ikke gavner de store indtægter?

Svar:

Hvis indkomstskatten skal nedsættes, således at nedsættelsesbeløbene i kroner og øre på de lavere indkomstrin bliver mindst lige så store som for skatteydere med noget højere indtægter, er det ikke tilstrækkeligt at ændre udskrivningsprocenten for statsindkomstskatten. Det bliver nødvendigt at ændre den nylig gennemførte pristalsregulerede grundbeløbsskala.

Personfradragene må forhøjes, og der kan desuden blive tale om at nedsætte procenten på statsskatteskalaens første trin, den såkaldte proportionalsskatteprocent. For at beskære de deraf følgende skattenedsættelser på de lidt højere indkomstrin må procenten på statsskatteskalaens andet trin og eventuelt også procenterne på de følgende forhøjes.

De omtalte ændringer i udskrivningsreglerne vil umiddelbart få virkning for beregningen af slutskatten, der foretages ca. et halvt år efter indkomstårets udløb.

Hvis kildeskattelovens princip om beskatning samtidig med indtjeningen skal opretholdes, må de skattekort og B-skattebilletter, der benyttes ved opkrævningen af den foreløbige skat, bringes i overensstemmelse med ændringerne i slutskatten. Når der, som det er tilfældet i 1970, er udsendt skattekort og B-skattebilletter, der er beregnet uden hensyntagen til ændringerne i udskrivningsreglerne, bliver det nødvendigt at udarbejde helt nye skattekort og B-skattebilletter, der svarer til de ændrede udskrivningsregler.

En sådan udskiftning af samtlige skattekort og B-skattebilletter i løbet af indkomståret vil under alle omstændigheder blive både besværlig og bekostelig. I 1970, hvor den foreløbige skat er under indkøring, og hvor hele slutopgørelsesprocessen skal tilrettelægges, vil det ikke være muligt at udskifte skattekort og oprikker i årets løb.

Spørgsmål 29:

Har ministeren indvendinger af teknisk art mod en ordning, hvorefter der ydes samtlige skatteydere den samme skattenedsættelse derved, at der fradrages det samme beløb i den skat, de skal betale?

Svar:

Det forudsættes i det følgende, at det omtalte faste fradrag i skatten skal gives allerede i den foreløbige skat. Når fradraget skal indrømmes samtlige skatteydere, må det gives både i A-skat og B-skat. Man går ud fra, at fradraget ikke også skal gives i udbytteskat.

For at fradraget kan få betydning, må der ske en tilsvarende nedsættelse af slutskatten. Det vil kræve en ændring af udskrivningsreglerne for indkomståret 1970. Hvis det er tanken, at der skal udbetales beløb til skatteyderne, hvor fradraget er større end skatten, må der desuden gennemføres en lov om persontilskud. I øvrigt forudsættes det, at fradraget fuldt ud skal ske i statsindkomstskatten eller folkepensjonsbidraget, således at indkomstskatten til kommunerne ikke berøres.